

4. Pochemu sotrudniki Silikonovoj doliny otdatajut svoih detej v shkoly bez komp'yuterov [Why the Silicon Valley staff bring their children to schools without computers]. Available at: <http://www.adme.ru/zhiznsemya/shkola-bez-kompyuterov-763510/©AdMe.ru>
5. Timoshenkov I. V. Chelovek, instituty i rynki v sisteme obrazovaniya [Man, institutes and markets in the system of education], Har'kov, NUA Publ., 2010. 468 p.
6. Acedo M. 10 Pros and Cons of a Flipped Classroom / M. Acedo [Electronic Resource]. – Available at: <http://www.teachthought.com/learning/blended-flipped-learning/10-pros-cons-flipped-classroom/>
7. Bauerlein M. The Dumbest Generation: How the Digital Age Stupefies Young Americans and Jeopardizes Our Future (Or, Don't Trust Anyone Under 30) / M. Bauerlein. – New York: Tarcher/Penguin, 2008. 264 p.
8. Davidson C. N. Now You See It: How Technology and Brain Science Will Transform Schools and Businesses for the 21st Century / C. N. Davidson. – New York: Viking, 2011. – 352 p.
9. Dehaene S. Reading in the Brain. The Science and Evolution of a Human Invention / S. Dehaene. – Penguin Viking, 2009. – 388 p.
10. Goleman D. Emotional Intelligence: Why It Can Matter More than IQ / D. Goleman. – New York: Bantam, 2006. – 384 p.
11. Mueller P. A. Take Notes by Hand for Better Long-Term Comprehension / P. A. Mueller, D. M. Oppenheimer [Electronic Resource]. – Available at: www.psychologicalscience.org/news/releases/take-notes-by-hand-for-better-long-term-comprehension.html
12. Schaub M. 92% of college students prefer print books to e-books, study finds / M. Schaub [Electronic Resource]. – Available at: <http://www.latimes.com/books/jacketcopy/la-et-jc-92-percent-college-students-prefer-paper-over-pixels-20160208-story.html>

УДК 378

МАРІЯ МИТНИК

mille@ukr.net

кандидат педагогічних наук, доцент,

Міжнародний гуманітарний університет

ЗІСТАВНИЙ АНАЛІЗ ІСНУЮЧИХ ІНТЕНСИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Представлено дослідження з вивчення й зіставного аналізу існуючих інтенсивних методів навчання іноземних мов. Виявлено позитивних та негативних сторін інтенсивної методики навчання іноземних мов. Розглянуто ідеї раціональної організації і інтенсифікації навчання іноземних мов від їх зародження й до моменту їх складання у цілісну систему. Проаналізовано переваги і недоліки найпопулярніших методик інтенсивного навчання, характерних для різних історичних періодів: сугестопедичний метод Г. Лозанова, метод активізації резервних можливостей учнів Г. Кітайгородської, емоційно-смісловий метод І. Шехтера, інтенсивний курс вивчення іноземної мови Л. Гегечкорі, сугестокібернетичний інтегральний метод прискореного навчання іноземної мови В. Петрусинського, прискорений курс вивчення розмовного мовлення шляхом занурення А. Плесневич. Проаналізовано принципи навчання і роль кожного методу в розвитку методики інтенсивного навчання іноземної мови.

Ключові слова: зіставний аналіз, інтенсивний метод, інтенсифікація навчання, методика інтенсивного навчання іноземних мов.

МАРІЯ МЫТНИК

mille@ukr.net

кандидат педагогических наук, доцент,

Международный гуманитарный университет

СОПОСТАВИМЫЙ АНАЛИЗ СУЩЕСТВУЮЩИХ ИНТЕНСИВНЫХ МЕТОДОВ ОБУЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫМ ЯЗЫКАМ

Представлено исследование по изучению и сопоставимому анализу существующих интенсивных методов обучения иностранным языкам. Выявлены положительные и отрицательные стороны интенсивной методики обучения иностранным языкам. Рассмотрены идеи рациональной организации и интенсификации обучения иностранным языкам от их зарождения и до момента их составления в целостную систему. Проанализированы преимущества и недостатки самых популярных методик интенсивного обучения, характерных для различных исторических периодов: суггестопедический метод Г. Лозанова, метод активизации резервных возможностей учащихся Г. Китайгородской, эмоционально-смысловой метод И. Шехтера, интенсивный курс изучения иностранного языка Л. Гегечкори, суггестокибнетический интегральный метод ускоренного обучения иностранному языку В. Петрусинского, ускоренный курс изучения разговорной речи путем погружения А. Плесевич. Проанализированы принципы обучения и роль каждого метода в развитии методики интенсивного обучения иностранных языков.

Ключевые слова: сопоставимый анализ, интенсивный метод, интенсификация обучения, методика интенсивного обучения иностранным языкам.

MARIA MYTNYK

mille@ukr.net

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,

International Humanitarian University

COMPARATIVE ANALYSIS OF EXISTING INTENSIVE METHODS OF TEACHING FOREIGN LANGUAGES

The article deals with the study and analysis of comparable existing intensive methods of teaching foreign languages. This work is carried out to identify the positive and negative aspects of intensive methods of teaching foreign languages. The author traces the idea of rational organization and intensification of teaching foreign languages from their inception to the moment of their preparation in an integrated system. advantages and disadvantages of the most popular methods of intensive training also analyzed the characteristic of different historical periods, namely cugestopedichny method G. Lozanov method activation of reserve possibilities of students G. Kitaygorodskoy, emotional-semantic method I. Schechter, an intensive course of learning a foreign language L. Gegechkori , sugestokibernetichny integral method of accelerated learning a foreign language B. Petrusinskogo, a crash course in the study of spoken language by immersion A. Plesnevich. Analyzed the principles of learning and the role of each method in the development of methods of intensive foreign language training. The author identified a number of advantages and disadvantages of intensive methods of teaching foreign languages: 1) the assimilation of a large number of linguistic, lexical and grammatical units; 2) active use of acquired knowledge, skills and abilities in the practice of oral speech communication in a foreign language; 3) the ability to use language material resulting not only in his speech, but also in understanding the interlocutor; 4) overcoming psychological barriers, including fear of the possibility of making a mistake; 5) high efficiency and fast learning; 6) too much new language material that is presented; 7) training of oral forms of communication; 8) decline of grammatical units and models.

Keywords: comparative analysis, an intensive method, the intensification of training, methods of intensive foreign language training.

Стрімке зростання зацікавленості до вивчення іноземних мов в Україні зумовлене розширенням міжнародних контактів та інтеграцією країни зі світовим співтовариством. Крім того, воно зумовлене застосуванням новітніх технологій у всіх напрямках діяльності людини: виробництві, науці, освіті, культурі тощо. В сучасному українському суспільстві можна відзначити позитивні зміни не лише в обсязі міжнародних контактів громадян нашої держави, але й у якісно нових рівнях, формах та засобах спілкування. Провідним завданням системи вищої освіти України постає забезпечення підготовки фахівців різних галузей з високим рівнем володіння іноземними мовами. Тому, відповідно, до методики навчання іноземних мов у ВНЗ ставляться нові вимоги, зумовлені потребами часу.

Іноземна мова, як відомо, – це не лише мова іншого народу, а й мова техніки, наукового прогресу, культури. Нині існує величезна кількість способів і методик з її вивчення, але найпопулярнішою залишається методика інтенсивного навчання іноземних мов, про аналіз методів якої піде мова у даній статті.

Метою статті є вивчення й зіставний аналіз існуючих інтенсивних методів навчання іноземних мов.

Створення інтернаціональних підприємств і широкі зовнішньоекономічні контакти породжують необхідність у швидкому та ефективному оволодінні іноземними мовами. Сьогодні знання іноземних мов є не тільки атрибутом культурної, освіченої людини, а й умовою її успішної діяльності. Зрозуміло, що в умовах бурхливого розвитку суспільства, час – це фактор економічний і на багаторічне вивчення мови його бракує. Тому, необхідними стають нові швидкісні методи навчання іноземних мов. В зв'язку з цим поширився метод інтенсивного навчання іноземних мов як найбільш життєво придатний і злободенний сьогодні. Його популярність найбільше пояснюється своєю високою результативністю.

У методиці інтенсивне навчання сформувалось як специфічна система, яка за певними параметрами відрізняється від традиційних методів викладання іноземних мов. Важливою його характеристикою є стислі терміни навчання та велика щоденна концентрація навчальних годин. На жаль, сьогодні поняття «інтенсивне навчання іноземних мов» інтерпретується не зовсім коректно. Здебільшого інтенсивне навчання ідентифікується з короткотривалим курсом, головною особливістю якого є навчання лише усним формам спілкування за короткий термін. Таке уявлення в жодному разі не відображає вповні його суті. Спираючись на твердження Г. Китайгородської [2], хочемо доповнити дане визначення. Отже, інтенсивне навчання іноземної мови – це навчання, спрямоване передусім на оволодіння спілкування мовою, що вивчається, і спирається на психологічні резерви особистості та діяльності тих, хто навчається, які не використовуються в звичайному навчанні, особливо на управління соціально-психологічними процесами в групі й управління спілкуванням викладача з учнями та учнями між собою, і, зазвичай, здійснюване в стислі терміни.

Проблемі інтенсивного навчання присвячені роботи А. Акішиної, Г. Китайгородської, Л. Гегечкорі, О. Леонтєва, Г. Лозанова, В. Петрусинського, О. Тарнопольського та інших науковців. Ідеї раціональної організації і інтенсифікації навчання іноземних мов не є абсолютно новими у методиці. Вони пройшли тривалий шлях розвитку, перш, ніж скластись у цілісну систему. ХІХ століття схарактеризувалось виникненням популярної методики навчання іноземних мов, засновником якої був М. Берліц. Його метод навчання застосовувався міжнародною системою шкіл. Методичні положення М. Берліца полягають у наступному: необхідно щоб сприйняття мовного матеріалу було безпосереднім, іманентним, а не перекладним, тобто учень повинен асоціювати іноземне слово з предметом або дією, а не зі словом рідної мови; граматичні поняття повинні сприйматися інтуїтивно, з контексту, а не шляхом зіставлення з відомими формами рідної мови; закріплення матеріалу має відбуватися шляхом наслідування вчителя при максимальному використанні принципу аналогії; повністю виключити з викладання рідну мову учнів; значення нового мовного явища (лексичного чи граматичного) слід розкривати за допомогою різних засобів наочності; весь новий мовний матеріал учитель повинен спочатку вводити усно; найдоцільніша форма роботи – це діалог між учителем і учнями, що найбільше відповідає природному навчанню і спонукає учнів до найбільш активної діяльності [1, с. 13–14].

Не менш вагомий внесок в прийоми інтенсифікації навчання іноземних мов був здійснений М. Вальтером. Він надавав виняткового значення чуттєвій стороні об'єктивних уявлень і пов'язував процес навчання іноземної мови з активною діяльністю учнів. У розробленому ним курсі навчання після початкового періоду пасивного слухання і повторення учнями назв дій за викладачем вводяться ігрові прийоми, які поступово переростають в театралізацію фрагментів і цілих уроків [1, с. 14].

У подальшому сформувалася цілісна система принципів, що лежать в основі інтенсивного навчання іноземних мов: ситуативність, врахування рідної мови у співвідношенні з іноземною, врахування ідіоматичності засобів вираження мови, що вивчається, пов'язаної з самобутністю і особливостями історичного розвитку народу – носія мови.

На сучасному етапі методика інтенсивного навчання іноземних мов не має єдиного спрямування, а утворює кілька напрямків, що обумовлюється різноманіттям цілей навчання, контингенту учнів, а також умов навчання:

1. Сугестопедичний метод Г. Лозанова (узагальнення і дидактична інтерпретація даних сугестології). Цей метод отримав назву від термінів «сугестологія» (наука про навіювання) і «сугестопедія» (розділ сугестології, присвячений теорії і практиці застосування навіювання у педагогіці). Він був заснований і апробований у 20-х роках ХХ століття Г. Лозановим і базується на активізації резервних можливостей людини, що дозволяють істотно збільшити обсяг пам'яті і сприяють запам'ятовуванню більшої кількості матеріалу за одиницю часу. Основний принцип сугестопедичного методу навчання Г. Лозанова – це можливість використання у процесі навчання іноземних мов неусвідомлених резервних можливостей особистості без її активної участі. При цьому здійснюється безпосередня дія на особистість, яка в цей час перебуває у стані «псевдо пасивності» і його сугестивна, навіююча дія, переважно, сприяє усуненню психотравмуючих факторів (скутості, страху, побоювання можливих помилок, замкненості, некомунікабельності, труднощів у подоланні стереотипів рідної мови та «мовного бар'єру» іноземної) [3]. Механізм швидкого засвоєння навчального матеріалу заснований на запам'ятовуванні лексики на рівні зорового пізнання. Крім того, сугестивний метод базується на підсвідомому запам'ятовуванні, при цьому процес навчання проходить на рівні неусвідомленої психічної діяльності [4], що й унеможливило його цілковите застосування у навчанні в межах середньої та вищої шкіл.

2. Метод активізації резервних можливостей учнів Г. Китайгородської (прискорене навчання іншомовного спілкування в умовах формування навчально-мовленнєвого колективу з урахуванням даних сугестопедії, соціальної психології, психолінгвістики, педагогіки, мовознавства і методики викладання іноземних мов). В основі вчення Г. Китайгородської лежить складна дидактична система інтенсивного навчання, метою якої є комплексний розвиток особистості, одержання загальноосвітнього, соціального, психотерапевтичного результату. Вона містить у собі вісім основних компонентів: викладач, студент, зміст (предмет), методика, колектив, засоби навчання, навчальне середовище і забезпечення навчального процесу [2, с. 56]. Першорядне значення вчена надавала розумінню, передачі і вираженню змісту інформації. Тому й зрозуміло, що головними положеннями методу є створення відповідних відносин у колективі, організація керованого мовленнєвого спілкування, розкриття творчих резервів особистості, що реалізуються у формі гри.

Важливо виділити основні принципи методу Г. Китайгородської, що вповні характеризують його: 1) двоплановість навчального процесу (спілкування – не тільки мета навчання, а й його головний засіб); 2) поетапно-концентрична організація навчання (від формування навичок і вмінь елементарного рівня через систематизацію та закріплення засвоєного матеріалу в тренувальних і мовленнєвих вправах до формування творчих умінь ситуативного варіювання висловлення на новому матеріалі в умовах, наближених до реального спілкування); 3) глобальне використання всіх засобів впливу на психіку учня; 4) усне випередження; 5) індивідуальне навчання через групу; 6) взаємодія рольових та особистісних елементів навчання.

Окрім того, варто підкреслити, що основними результативними моментами, які підтверджують ефективність сугестопедичного методу до навчання іноземних мов, є:

1) активне використання засвоєних знань і умінь у спілкуванні іноземною мовою, не тільки у своєму мовленні, але й при розумінні співбесідника;

2) формування гнучкої навички перенесення засвоєних мовних одиниць в варіювані ситуації спілкування;

3) створення сильної швидкої мотивації навчання, здійснюваної у формі неформального спілкування та мотивації спілкування наближеного до реального;

4) подолання психологічних бар'єрів, зокрема бар'єру страху перед говорінням іноземною мовою і перед можливістю зробити помилку;

5) висока і швидка результативність навчання: студенти спілкуються іноземною мовою, використовуючи мовні кліше, закладені в основному навчальному тексті - полілозі;

б) представлення і засвоєння великої кількості мовних, лексичних та граматичних одиниць (за один раз вводяться і засвоюються 150–200 нових слів, 30–50 мовних кліше і кілька типових мовних явищ).

Можна стверджувати, що метод активізації резервних можливостей особистості Г. Китайгородської за короткі терміни забезпечує оволодіння мовою як засобом спілкування в межах тем і ситуацій, що мають практичний інтерес для тих, хто навчається. Та все ж необхідно диференціювати цілі навчання для формування вмінь у різних видах мовленнєвої діяльності, а не тільки усного спілкування, що й не вичерпує можливостей розвитку цього методу.

3. Емоційно-смісловий метод І. Шехтера (синтез сугестопедичного та свідомо-порівняльного методів). Вчений пропонує сприймати іноземну мову передусім, як засіб спілкування, що не можна звести лише до набору формул і правил. Він базується на тому положенні, що будь-який опис мови, її структури і закономірностей побудови є вторинним, оскільки вивчає вже сформовану і функціонуючу систему. Відповідно до цього методу вивчення іноземної мови має починатися з розуміння сенсу, а не форми, тобто пропонується освоювати іноземну мову природним способом, так само, як діти навчаються говорити рідною мовою, не маючи ще ні найменшого уявлення про існування граматики.

В основі методу, розробленого І. Шехтером, лежать уявлення про незворотність усного мовлення, його непередбачуваності, смислового позначення висловлювань, можливості заміщення комплексів вербальних значень іншими при збереженні сенсу і вживання одних і тих же вербальних комплексів для вираження різних смислів. Критерієм правильності висловлювання є результативність акту комунікації, тобто досягнення цілей у вирішенні тих життєвих завдань, заради яких реалізується висловлювання. Це, на думку вченого, і є успішна актуалізація реалізованого висловлювання.

4. Інтенсивний курс вивчення іноземної мови Л. Гегечкорі передбачає послідовне чергування циклів усного мовлення і міжциклових етапів навчання. Міжцикловий етап забезпечує переважно навчання мовним засобам і формування комунікативних навичок у учнів чи студентів. Це свідоме освоєння того мовного матеріалу, який сприймався в ході комунікативної діяльності [5 с. 12].

5. В основі сугестокібернетичного інтегрального методу прискореного навчання іноземної мови В. Петрусинського лежить «кібернетизація» сугестивного управління станом і сприйняттям студента з метою активізації різних компонентів мнемічної діяльності.

Процес навчання здійснюється одними технічними засобами без викладача. Він необхідний лише для складання та підбору навчального матеріалу, здійснення контролю знань, умінь і навичок. Важливу роль в реалізації цього методу відіграє пред'явлення інформації великими обсягами для цілісного запам'ятовування. Метод дозволяє автоматизувати лексику і моделі початкового етапу за обмежений період часу. Відсутність викладача, наявність складної технічної апаратури, пред'явлення великого обсягу навчального матеріалу є основними недоліками цього методу навчання.

6. Для підготовки наукових співробітників до усного спілкування за короткий термін призначений прискорений курс навчання розмовного мовлення методом занурення А. Плєсневич. Метою «занурення» є підготовка науковців до спілкування зі своїми закордонними колегами в умовах здійснення науково-професійної діяльності. Такий короткостроковий курс може успішно використовуватися в інших умовах і для іншого контингенту студентів, наприклад, немовних вишів. Курс «занурення» за своїми цілями, змістом і наслідками у великій мірі відповідає циклам, що проводяться на базі методики Г. Лозанова, і міг би бути включений в навчальний процес на завершальному етапі навчання студентів іноземної мови. В Україні даним питанням займається О. Тарнопольський, який вслід за К. Кларком стверджує, що будь-яка програма навчання іноземних мов через «занурення» базується на викладанні однієї чи кількох дисциплін шкільного або університетського циклу не рідною мовою учнів або студентів, а мовою, яку вони опановують [6]. Програми іншомовного занурення для ВНЗ визначають таке «занурення» як специфічний тип інтегрованого (з навчанням спеціальних дисциплін) навчання ІМ, метою якого є оволодіння студентами мовою для професійного спілкування [7, с. 931 – 940].

Існують й інші методи інтенсивного навчання іноземних мов, серед них можна ще назвати ритмопедію (Г. Бурденюк), гіпнопедію, «Експрес – метод» І. Давидової та інші, але всі вони вважаються похідними від теорії Г. Лозанова.

Узагальнюючи опис розвитку інтенсивних методів, можна виділити ряд їх переваг, серед яких:

- засвоєння великої кількості мовних, лексичних та граматичних одиниць;
- активне використання засвоєних знань, навичок і умінь в практиці усного мовного спілкування іноземною мовою;
- вміння використовувати отриманий мовний матеріал не тільки у своєму мовленні, а й при розумінні співбесідника;
- подолання психологічних бар'єрів, зокрема страху перед можливістю зробити помилку;
- висока і швидка результативність навчання: вже на другий день занять учні чи студенти спілкуються мовою, що вивчається, використовуючи мовні кліше, закладені в основному навчальному тексті-полілозі.
- Водночас інтенсивні методи навчання іноземних мов мають також ряд недоліків:
- занадто великий обсяг нового мовного матеріалу, що пред'являється (одночасно до 150 – 200 нових слів, 30 – 50 мовних кліше і кілька типових граматичних явищ);
- навчання переважно усних форм спілкування за недостатньої уваги письмових форм;
- недостатнє опрацювання граматичних одиниць і моделей.

Здійснений нами зіставний аналіз існуючих інтенсивних методів навчання іноземних мов послуговує теоретичною перед основою для подальшої розробки раціональної методичної системи інтенсивного навчання іноземних мов з використанням резервних можливостей студентів.

Вищесказане дозволяє зробити висновки, що основними принциповими відмінностями інтенсивних методів від традиційних є: по-перше, розподіл часу навчання; по-друге, їх неможливо застосовувати в повному обсязі для вивчення навчальної програми з іноземної мови, а тільки їх окремі прийоми можуть бути успішно використані в умовах ВНЗ. У зв'язку з цим розробка такого інтенсивного методу для навчання іноземних мов у загальноосвітній і вищій школі відкриває перспективи для подальших досліджень.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кашина Е. Г. Традиции и инновации в методике преподавания иностранного языка: учеб. пособие для студентов филологических факультетов университетов / Е. Г. Кашина. – Самара: Универс-групп, 2006. – 75 с.
2. Китайгородская Г. А. Методика интенсивного обучения иностранным языкам / Г. А. Китайгородская. – М.: Высшая школа, 1986. – 112 с.
3. Леонтьев А. А. Общая методика обучения иностранным языкам / А. А. Леонтьев. – М.: Высшая школа, 1991. – 85 с.
4. Методика изучения языков. Метод Лозанова. – Суггестология – изучение внушения и внушаемости. [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://filolingvia.com/publ/67-1-0-104>.
5. Профессионально-ориентированное обучение иностранному языку на неязыковых факультетах вузов: учебное пособие; под ред. П. И. Образцова. – Орел: ОГУ, 2005. – 114 с.
6. Clark K. The design and implementation of an English immersion program / K. Clark. // The ABC's of English immersion: A teacher guide. – Washington, DC: Center for Equal Opportunity, 2000. – 44 p.
7. Walker C. L. The complexity of immersion education: Teachers, addresses and issues / C. L. Walker, D. J. Tedick. // Modern Language Journal. – 2000. – Vol. 1, № 84. – P. 931–940.

REFERENCES

1. Kashina E. G. Tradicii i innovacii v metodike prepodavanija inostrannogo jazyka: ucheb. posobie dlja studentov filologicheskikh fakul'tetov universitetov / E. G. Kashina. – Samara: Univers-grupp, 2006. – 75 s.
2. Kitajgorodskaja G. A. Metodika intensivnogo obuchenija inostrannym jazykam / G. A. Kitajgorodskaja. – M.: Vysshaja shkola, 1986. – 112 s.
3. Leont'ev A. A. Obshhaja metodika obuchenija inostrannym jazykam / A. A. Leont'ev. – Moskva: Vysshaja shkola, 1991. – 85 s.
4. Metodika izuchenija jazykov. Metod Lozanova. Suggestologija – izuchenie vnushenija i vnushaemosti. [Elektronnoe izdanie] – Rezhim dostupa: <http://filolingvia.com/publ/67-1-0-104>.
5. Obrazcov P. I. Professional'no-orientirovannoe obuchenie inostrannomu jazyku na nejazykovyh fakul'tetah vuzov: Uchebnoe posobie / Pod. red. P. I. Obrazcova. – Orel: OGU, 2005. – 114 s.

6. Clark K. The design and implementation of an English immersion program / K. Clark. // The ABC's of English immersion: A teacher guide. – Washington, DC: Center for Equal Opportunity, 2000. – 44 p.
7. Walker C. L. The complexity of immersion education: Teachers, addresses and issues / C. L. Walker, D. J. Tedick. // Modern Language Journal. – 2000. – Vol. 1, No. 84. – P. 931–940.

УДК:371.31=111

ОЛЬГА КОЛОМИНОВА

o_kolominova@mail.ru

кандидат педагогических наук, доцент,
ВПНЗ «Український гуманітарний інститут»

СВІТЛАНА РОМАН

o_kolominova@mail.ru

кандидат педагогічних наук, доцент,
Український гуманітарний інститут

ИНТЕГРОВАННЫЙ СПЕЦКУРС «НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ І КУЛЬТУРИ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ»

Розглядаються загальноосвітні, психолого-дидактичні й методичні засади розробки інтегрованого спецкурсу для студентів мовних педагогічних вищих навчальних закладів (ВНЗ). Спецкурс спрямований на здійснення спеціальної методичної підготовки майбутніх учителів до навчання іноземної мови і культури учнів початкової школи на матеріалі англійської мови й англійської культури за освітньо-кваліфікаційним рівнем “Бакалавр”. Аналіз концептуальних засад даного спецкурсу виявляє значний потенціал його змісту в аспекті забезпечення умов системного формування методичної компетентності майбутніх учителів іноземної мови початкової школи і набуття ними здатності й готовності до якісної реалізації професійно значущих функцій свого фаху в контексті сучасної освітньої парадигми. Окреслюються перспективи укладання програми даного спецкурсу.

Ключові слова: інтегрований спецкурс, майбутні вчителі іноземної мови і культури, початкова школа, міжкультурна парадигма, бакалавр.

ОЛЬГА КОЛОМИНОВА

o_kolominova@mail.ru

кандидат педагогических наук, доцент,
Украинский гуманитарный институт

СВЕТЛАНА РОМАН

o_kolominova@mail.ru

кандидат педагогических наук, доцент,
Украинский гуманитарный институт

ИНТЕГРИРОВАННЫЙ СПЕЦКУРС «ОБУЧЕНИЕ ИНОСТРАННОМУ ЯЗЫКУ И КУЛЬТУРЕ УЧАЩИХСЯ НАЧАЛЬНОЙ ШКОЛЫ»

Рассматриваются общеобразовательные, психолого-дидактические и методические основы разработки интегрированного спецкурса для студентов языковых педагогических вузов. Спецкурс нацеленный на осуществление специальной методической подготовки будущих учителей к обучению иностранному языку и новой культуре учащихся начальной школы на материале английского языка и англоязычной культуры на образовательно-квалификационном уровне “Бакалавр”. Анализ концептуальных основ данного интегрированного спецкурса позволяет выявить потенциал его